

Mukhterem Tayyib beyefendi !

Sizden gördüğüm ilgiden çok duygulandığımı izhar etmek isterim. Gönderdiğiniz mektuplardan son derece minnettarım. Memleketinize uzun ve tehlikeli (uçakları kastediyorum) yolculuktan sonra selâmetle döndüğünüz için ailenizle beraber seviniyorum.

Bizi gönlünüzden çıkarmadığınızdan müteşekkirim. Biz de Sizi sık sık hatırlıyoruz. İkinci konferansınızı plâka yazmadığımız için çok müteessifim (böyle imkân vardı, ama maalesef, o zaman bu imkândan istifade etmek aklımdan geçmedi). Ne güzel olurdu, konferansınızı ve sesinizi daha bir defa dinleseydik !

Sizinle vedalaşırken Size karşı beslediğimiz en samimî duyguları izhar etmek içimden geldi, ama türkçe o kadar serbest konuşamadığım için bunu yapmaktan çekindim. İşte o sırada söyleyemediğimiz teşekkür ve sevgilerimizi şimdi sunarız.

Bizim Üniversite, İstanbula iadî
ziyaretle muallimlerimizden birisini
gönderecekmiz. Birimize nasip olursa
Sizinle yeniden görüşmek imkânın
elde etmiş bulunacağız.

Size ve ailenize sıhhat ve
bazarılar dilerim.

En derin hürmetlerimle
Elvira Grunina

Moskova, 20 XI. 60.